

13 Μαρτίου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΛΤΔ,

Ενάγοντες,

v.

ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ "SOL PHRYNÉ",

Εναγομένου.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 85/87).

5 Αρχή Λιμένων — Δικαίωμα κατάσχεσης πλοίου για εξασφάλιση της αποπληρωμής οιασδήποτε δικαιωμάτων που οφείλονται προς αυτή — Δεν περιορίζεται σε δικαιώματα που οφείλονται από τον τελευταίο κατάπλου του πλοίου, αλλά καλύπτει οποιαδήποτε δικαιώματα που το πλοίο οφείλει προς την Αρχή Λιμένων — άρθρο 32 των περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμων, 1973-1988.

10 Διοικητικό δίκαιο — Απόφαση της Αρχής Λιμένων να ασκήσει τα δικαιώματα της δυνάμει του άρθρου 32 των περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμων, 1973-1988 — Δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη εφόσον δεν αμφισβητείται η νομιμότητά της.

Λέξεις και φράσεις — "οιαδήποτε δικαιώματα" στο άρθρο 32 των περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμων, 1973-1988 — Έχουν ευρεία έννοια και καλύπτουν τόσο το είδος των δικαιωμάτων όσο και το χρόνο δημιουργίας της οφειλής.

15 Το εναγόμενο πλοίο όφειλε προς την αρχή λιμένων Κύπρου συνολικό ποσό ΛΚ73.432,31 σεντ για διάφορες υπηρεσίες, διευκολύνσεις και δικαιώματα που παρέσχε σ' αυτό κατά την περίοδο από 16/9/85 μέχρι 7/1/88. Ο τελευταίος κατάπλους του πλοίου στη Λεμεσό είχε γίνει στις 30/11/87. Από το πιο πάνω ποσό, 20 ΛΚ69.050,34 αντιπροσώπευαν δικαιώματα για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε προηγούμενους κατάπλους του πλοίου, ενώ ποσό ΛΚ4.381,97 αντιπροσώπευε δικαιώματα για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν μετά τον τελευταίο κατάπλου του πλοίου. Στις 7/1/88 η 25 Αρχή Λιμένων άσκησε τα δικαιώματα της με βάση το άρθρο 32 των περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμων, 1973-1988, και κατέσχε το πλοίο μαζί με τον εξοπλισμό του μέχρι την αποπληρωμή του πιο πάνω οφειλόμενου ποσού.

30 Με την παρούσα αγωγή της η ενάγουσα απαιτούσε ποσό ΛΚ256.229,27 πλέον τόκους δυνάμει εγγεγραμμένης υποθήκης στο εναγόμενο πλοίο. Στις 9.1.91 εκδόθηκε υπέρ της απόφαση για

ΛΚ251.229,27 πλέον τόκους και έξοδα.

Στις 13.2.88, με την συγκατάθεση όλων των ενδιαφερομένων μερών, το πλοίο πωλήθηκε από τον Αξιωματικό Ναυτοδικείου για την εξασφάλιση των διαφόρων οφειλών του. Από το εκληστηρίασμα ο Αξιωματικός Ναυτοδικείου πλήρωσε στην Αρχή Λιμένων στις 25.2.88 ολόκληρο το πιο πάνω ποσό των ΛΚ73.432,31 σεντ. Με την παρούσα αίτησή της η ενάγουσα, που είχε επιφυλάξει τα δικαιώματα της να απαιτήσει επιστροφή οποιουδήποτε τυχόν ποσού που δεν εκαλύπτετο από το άρθρο 32 των περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμων, ζήτησε επιστροφή στο απόθεμα του Δικαστηρίου του ποσού των ΛΚ69.050,34, διότι κατά τον ισχυρισμό της τα δικαιώματα της Αρχής Λιμένων δυνάμει του άρθρου 32 μπορούσαν να ασκηθούν μόνο αναφορικά με οφειλές πλοίου προερχόμενες από τον τελευταίο κατάπλου του στο λιμάνι και όχι για το σύνολο των οφειλών του. Η καθ'ης η αίτηση Αρχή Λιμένων ισχυρίσθηκε ότι η φράση "οιαδήποτε δικαιώματα" στο πιο πάνω άρθρο έπρεπε να τύχει ευρείας ερμηνείας. Επιπλέον ισχυρίσθηκε ότι η απόφαση της να ασκήσει τα δικαιώματα της δυνάμει του άρθρου 32 ήταν εκτελεστική διοικητική πράξη μη υποκείμενη στη δικαιοδοσία του Ναυτοδικείου.

Αποφασίσθηκε ότι:

(α) Αν και η Αρχή Λιμένων Κύπρου είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου που ασκεί και εκτελεστική και διοικητική λειτουργία, στην παρούσα περίπτωση δεν αμφισβητείτο η νομιμότητα της απόφασης της Αρχής για σύλληψη και κατακράτηση του πλοίου, αλλά η διαφορά ήταν χρηματικής φύσεως μόνο που δεν ενέπιπτε στην αναθεωρητική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το μόνο αρμόδιο Δικαστήριο για την παρούσα αίτηση ήταν το Ναυτοδικείο.

(β) Οι λέξεις "οιαδήποτε δικαιώματα" στο άρθρο 32 των περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμων, 1973-1988, έχουν ευρεία έννοια και δεν υπάρχει στο άρθρο κανένας περιορισμός ή προσδιορισμός τους. Η λέξη "οιαδήποτε" καλύπτει τόσο το είδος των δικαιωμάτων όσο και το χρόνο δημιουργίας της οφειλής, δηλαδή καλύπτει όλα τα δικαιώματα που οφείλονται στην Αρχή Λιμένων με βάση το νόμο και τους κανονισμούς και δεν θα ήταν επιτρεπτό να προστεθούν στο νόμο λέξεις περιοριστικές.

Η αίτηση απορρίφθηκε χωρίς διαταγή για έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

The Queen of the South [1968] 1 All E.R. 1163.

Mersey Docks and Harbour Board v. Hay [1923] A.C. 345.

1 Α.Α.Α. Τράπεζα Αναπτύξεως ν. "Sol Phryne"

The "Sierra Nevada" [1932] 42 Ll. L. Rep. 309

The "Freightline One" [1986] 1 Lloyd's Rep. 266

The Charger [1966] 3 All E.R. 117

Pennington v. Reliance Motor Works, Ltd. [1923] 1 K.B. 127.

5 Αίτηση.

Αίτηση από τους ενάγοντες για διαταγή του Δικαστηρίου που να διατάσσει την Αρχή Λιμένων Κύπρου να επιστρέψει στο απόθεμα που βρίσκεται στο Δικαστήριο του εκπλειστηριάσματος του πλοίου "SOL PHRYNE" το ποσό των £69.050,34 σεντ ή τέτοιο άλλο ποσό το οποίο ήθελε βρεθεί ότι πληρώθηκε σ' αυτήν σύμφωνα με το διάταγμα του Δικαστηρίου ημερ. 15.1.1988 σε σχέση με τα δικαιώματα τα οποία οφειλόταν αναφορικά με κατάπλους του πιο πάνω πλοίου σε Κυπριακά λιμάνια πριν από τον τελευταίο κατάπλου στις 30.11.1987.

E. Μοντάνιος, για τους αιτητές - ενάγοντες.

Π. Ιωαννίδης, για την καθ' ης αίτηση.

Cur. adv. vult

20 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές με την αίτηση αυτή ζητούν:-

25 "Διάταγμα του Δικαστηρίου που να διατάσσει την Αρχή Λιμένων Κύπρου να επιστρέψει στο απόθεμα που ευρίσκεται στο Δικαστήριο του εκπλειστηριάσματος του πιο πάνω πλοίου "SOL PHRYNE" το ποσόν των
30 £69,050.34 σεντ ή τέτοιο άλλο ποσό το οποίο ήθελε βρεθεί ότι πληρώθηκε σ' αυτήν σύμφωνα με το διάταγμα του Δικαστηρίου το οποίο εκδόθηκε στην πιο πάνω αγωγή την 15/1/1988 σε σχέση με δικαιώματα τα οποία οφειλονταν σ' αυτήν αναφορικά με κατάπλους του πιο πάνω πλοίου σε Κυπριακά λιμάνια πριν από τον τελευταίο κατάπλου του την 30/11/87."

Στις 22 Απριλίου, 1987, οι αιτητές καταχώρισαν την αγωγή αυτή, με την οποία ζητούσαν ΛΚ256.229,27 με τόκο 9% από 1η Ιανουαρίου, 1987, με βάση εγγεγραμμένη υποθήκη στο εναγόμενο πλοίο "SOL PHRYNE".

Μέλη του πληρώματος καταχώρισαν αγωγές εναντίον 5 του πλοίου. Στις 4 Δεκεμβρίου, 1987, σε αγωγή μέλους του πληρώματος, εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης του πλοίου, που εκτελέστηκε.

Στις 23 Δεκεμβρίου, 1987, με αίτηση των εναγόντων/αιτητών στην παρούσα υπόθεση, εκδόθηκε δεύτερο ένταλμα 10 σύλληψης του πλοίου και έτσι το πλοίο συνελήφθηκε για δεύτερη φορά.

Στις 23 Δεκεμβρίου, 1987, οι αιτητές ζήτησαν διάταγμα πώλησης του πλοίου, pendente lite, εκκρεμούσης της διαδικασίας της αγωγής τους. 15

Η Αρχή Λιμένων είναι Οργανισμός Δημοσίου Δικαίου, που ιδρύθηκε και λειτουργεί με βάση τους περί της Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμους του 1973 έως 1988 (Νόμοι Αρ.38/73, 59/77, 28/79, 195/86, 20/87, 62/87 και 207/88), (ο "Νόμος"). 20

Οι αρμοδιότητες της Αρχής που έχουν σχέση με την παρούσα υπόθεση καθορίζονται στο Άρθρο 10 του Νόμου. Τα πληρωτέα δικαιώματα για τα αγαθά, υπηρεσίες ή διευκολύνσεις που παρέχει η Αρχή, οι όροι πληρωμής τους και ο τρόπος επιβολής και είσπραξής τους καθορίζονται στους περί Αρχής Λιμένων Κύπρου (Καταβλητέα Δικαιώματα) Κανονισμούς του 1976 έως 1987. 25

Η Αρχή από 16 Σεπτεμβρίου, 1985, μέχρι 30 Νοεμβρίου, 1987, οπότε το εναγόμενο πλοίο κατέπλευσε στο λιμάνι της Λεμεσού, παρέσχε υπηρεσίες, διευκολύνσεις, κλπ., 30 που, σύμφωνα με τους Κανονισμούς, ανέρχονταν σε ΛΚ69.050,34. Μετά από τις 30 Νοεμβρίου, 1987, μέχρι την πώληση του πλοίου, τα δικαιώματα της Αρχής ανήλθαν σε ΛΚ4.381,97. Συνολικά ΛΚ73.432,31. Το ποσό αυτό απαιτή-

θριε, δεν εξοφλήθηκε και εξακολουθούσε να ήταν οφειλό-
μενο και πληρωτέο.

5 Στις 7 Ιανουαρίου, 1988, η Αρχή άσκησε το δικαίωμα και εξουσία της, με βάση το Άρθρο 32 του Νόμου, με την κατάσχεση και κατακράτηση του πλοίου μέχρι την απο-
πληρωμή ή την εξασφάλιση του οφειλόμενου ποσού.

10 Είναι αποδεκτό ότι η οφειλή του πλοίου προς την Αρχή, που καλύπτεται από το Άρθρο 32 του Νόμου, έχει προτεραιότητα έναντι της υποθήκης προς όφελος των ενα-
γόντων/αιτητών.

15 Στις 14 Ιανουαρίου, 1988, η Αρχή καταχώρισε στην αίτηση για πώληση του πλοίου ειδοποίηση ότι είχε απαίτηση έναντι του εναγομένου πλοίου και ότι άσκησε και θα ασκούσε όλα τα δικαιώματά της κάτω από το Άρθρο 32 του Νόμου.

Στις 15 Ιανουαρίου, 1988, όλοι οι ενδιαφερόμενοι ήταν ενώπιον του Δικαστηρίου για την αίτηση πώλησης του πλοίου.

20 Το Δικαστήριο, για να πωληθεί το πλοίο ελεύθερο από κάθε επιβάρυνση, έδωσε οδηγίες σύμφωνα με την Απόφαση στην υπόθεση *The Queen of the South* [1968] 1 All E.R. 1163, στη σελ. 1174.

Το σχετικό μέρος του πρακτικού του Δικαστηρίου έχει:-

25 "All advocates state:-

Having considered the matter we have reached the following agreement with regard to the sale of this ship:-

30 (A)The defendant ship "SOL PHRYNE" to be sold bythe Marshal, either by private agreement, or by public auction with reserved price the amount of the appraisalment US\$750,000.-(seven hundred and fifty

thousand U.S. dollars).

(B) Out of the proceeds of the sale to be paid:-

(i) The Marshal's expenses for the sale, appraisal and all expenses for and incidental for the both arrests of the ship and all expenses incurred 5 during, or necessary for the maintenance during the period of the arrests.

(ii) To the Ports Authority all charges of the Cyprus Ports Authority charged in respect of the vessel, both prior to the arrest of the vessel, as well 10 as after the arrest until the date of delivery to the purchaser. Such amount to be paid upon receipt by the Marshal of the proceeds of the sale.

All, and everyone interested entitled, however, to contest at a later stage, by application to the Court, the extent on any of the items making up the amount paid to the Ports Authority and whether such item is covered by Section 32 of Law 38/ 73. Any amount found in such application that was not covered by Section 32, or was in excess, will be 20 repaid by the Ports Authority to the Fund in Court.

The payment to the Ports Authority is deemed for the purpose of this sale as part and parcel, subject to the qualifications mentioned hereinabove 25 of the Marshal's expenses.

Mr. Montanios:-

I reserve my right, if, at any stage, I decide that Section 32 would not be impediment to the sale and delivery of the ship to the purchaser free of charge of this amount, as directed, without payment of the charges of 30 the Ports Authority, to pursue the matter.

This is a reservation I made for my acceptance of the

payment by the Marshal to the Ports Authority as directed above.

All Advocates state:-

(iii) The residue to be paid into Court.

5

If there is no sale on or over the reserved price, then the Marshal to apply to the Court for directions.

.....

Court:-

10

Order for sale of the defendant ship "SOLPHRYNE" as per joint statement of counsel.

Out of the proceeds of the sale to be paid Items (B)(i) and (ii) subject to the reservations made, and the balance thereof to be paid into Court."

Το πλοίο πωλήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου, 1988.

15

Στις 17 Φεβρουαρίου, 1988, η Αρχή μέσω του δικηγόρου της ζήτησε, σύμφωνα με επισυνημμένη κατάσταση λογαριασμού, την πληρωμή ΛΚ73.432,31 σεντ με τόκο 9% από 13 Φεβρουαρίου, 1988.

20

Στις 25 Φεβρουαρίου, 1988, πληρώθηκε στην Αρχή από το εκπλειστηρίασμα του εναγομένου πλοίου το ποσό των ΛΚ73.432,31 σεντ.

25

Από την κατάσταση λογαριασμού φανερώνεται ότι ποσό ΛΚ69.050,34 σεντ ήταν δικαιώματα οφειλόμενα στην Αρχή αναφορικά με κατάπλους του εναγομένου πλοίου πριν τις 30 Νοεμβρίου, 1987, και το υπόλοιπο ΛΚ4.381,97 σεντ δικαιώματα οφειλόμενα από 30 Νοεμβρίου, 1987, και μετά.

Στις 9 Ιανουαρίου, 1991, εκδόθηκε στην παρούσα

αγωγή απόφαση υπέρ των εναγόντων/αιτητών εναντίον του πλοίου για ΛΚ251.229,27, με τόκο 9% επί ΛΚ256.229,27 από 1η Ιανουαρίου, 1987, μέχρι 16 Μαΐου, 1987, και επί ΛΚ251.229,27 από 17 Μαΐου, 1987, μέχρι την εξόφληση και έξοδα. 5

Ο δικηγόρος των αιτητών επιχειρηματολόγησε ότι η Αρχή δεν δικαιούται να ασκήσει την εξουσία που προβλέπεται στο Άρθρο 32 του Νόμου για δικαιώματα προηγούμενων κατάπλων. Ως εκ τούτου, η Αρχή εδικαιούτο, κατά προτεραιότητα, μόνο ΛΚ4.381,97 και πρέπει να επιστρέψει στο απόθεμα στο Δικαστήριο το ποσό των ΛΚ69.050,34 σεντ. 10

Ο δικηγόρος της Αρχής ισχυρίστηκε ότι το Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία να επιληφθεί της αίτησης αυτής, γιατί η πράξη της Αρχής είναι εκτελεστή διοικητική πράξη, που υπάγεται αποκλειστικά στον αναθεωρητικό έλεγχο του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου - του Ανωτάτου Δικαστηρίου - κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Το Ανώτατο Δικαστήριο ως Ναυτοδικείο δεν έχει δικαιοδοσία. 15 20

Η Αρχή είναι Οργανισμός Δημοσίου Δικαίου, που ασκεί και εκτελεστική και διοικητική λειτουργία.

Οι εκτελεστές διοικητικές αποφάσεις υπόκεινται στον αναθεωρητικό έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Η παρούσα αίτηση δεν αναφέρεται, ούτε έχει ως αντικείμενο τον αναθεωρητικό έλεγχο οποιασδήποτε εκτελεστής διοικητικής απόφασης της Αρχής. Δεν αμφισβητείται η νομιμότητα της απόφασης της Αρχής για σύλληψη και κατακράτηση του πλοίου. Η διαφορά είναι χρηματικής φύσεως μόνο, που δεν εμπίπτει στην αναθεωρητική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο τούτο ως Ναυτοδικείο είναι το μόνο αρμόδιο Δικαστήριο για την παρούσα αίτηση. 25 30

Ο κ. Μοντάνιος στήριξε την εισήγησή του για έκδοση του αιτούμενου διατάγματος στα ακόλουθα:- 35

- 5 (α) Το Άρθρο 32 πρέπει να ερμηνευθεί, με βάση την αρχή του τεκμηρίου, ότι ο νομοθέτης δεν κάνει αλλαγές στο Κοινοδίκαιο, εκτός εάν από το λεκτικό του νομοθετήματος προβάλλει καθαρά αντίθετη πρόθεση.
- (β) Το δικαίωμα της Αρχής προσομοιάζει με το possessory lien, το οποίο χάνεται με την εγκατάλειψη της κατοχής και δεν επανακτάται.
- 10 (γ) Το Άρθρο 32 πρέπει να ερμηνευθεί στενά, επειδή άλλωσπως επηρεάζονται τα δικαιώματα ιδιοκτησίας τρίτων, ενυπόθηκων δανειστών και άλλων πιστωτών του πλοίου, και προκαλείται αδικία.
- 15 (δ) Η Αρχή δεν άσκησε το δικαίωμα της σε κάθε κατάπλων, οποτεδήποτε εδημιουργείτο οφειλή δικαιωμάτων, και πρέπει να εφαρμοστεί η αρχή ότι ο νόμος βοηθά εκείνους που ενεργούν με επιμέλεια και όχι με καθυστέρηση.
- (Vigilantibus, et non dormientibus, jura subveniunt.)
- 20 (ε) Αντίθετη ερμηνεία θα οδηγούσε σε παράλογα αποτελέσματα.

Ο δικηγόρος της Αρχής είπε ότι το ζήτημα πρέπει να αποφασιστεί με την ερμηνεία των λέξεων "οιαδήποτε δικαιώματα" στο κείμενο του Άρθρου 32. Οι λέξεις "οιαδήποτε δικαιώματα" δεν έχουν περιορισμό ή προσδιορισμό και, ως εκ τούτου, καλύπτουν δικαιώματα προηγούμενων 25 κατάπλων. Μετά την άσκηση του δικαιώματος της Αρχής κάτω από το Άρθρο 32, δημιουργείται δικαίωμα ανάλογο με το possessory lien. Η Αρχή δεν άσκησε ενωρίτερα το δικαίωμα αυτό αναφορικά με τις επίδικες οφειλές δικαιωμάτων του πλοίου "SOL PHRYNE" και, ως εκ τούτου, δεν 30 έχει χάσει το δικαίωμα σύλληψης, κατακράτησης και πώλησης του σκάφους για τα δικαιώματα που οφείλονταν. Η άμεση απαίτηση ενός ποσού και η άσκηση της εξουσίας από την Αρχή για σύλληψη, κράτηση και πώληση του

πλοίου σε κάθε κατάπλουν, όπως εισηγήθηκε ο κ. Μοντάνιος, οδηγεί σε παράλογα αποτελέσματα, αχρειαστη αστυνόμευση και δυσκολία της ναυσιπλοΐας. Είναι αντίθετη με το πνεύμα του νομοθέτη, γιατί η Αρχή δεν πρέπει να παρεμβάλλει ανυπέρβλητα κωλύματα στη ναυσιπλοΐα και 5 στην ελεύθερη διακίνηση των πλοίων χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα.

Η Αρχή, με βάση το Κοινοδίκαιο, δεν είχε εξουσία σύλληψης, κατακράτησης ή πώλησης του πλοίου για εισπραξη των δικαιωμάτων της, δηλαδή, δεν είχε την εξουσία που 10 της δίδει το πρώτο μέρος του Άρθρου 32 του Νόμου.

Το Άρθρο 32 του Νόμου, όπως είχε στον ουσιαστικό χρόνο - πριν την αντικατάσταση του από το Νόμο 207/88, είχε:-

"32. - (1) Εν η περιπτώσει ο πλοίαρχος, ο πλοιοκτήτης 15 της ή ο αντιπρόσωπος σκάφους, αναφορικώς προς το οποίον οφείλονται οιαδήποτε δικαιώματα, αρνείται ή αμελεί να καταβάλη ταύτα ευθύς ως ήθελε κληθή προς τούτο, η Αρχή δύναται να προβή εις την κατάσχεσιν ή την κατάληψιν του σκάφους και των συνέργων, εξαρτίων 20 ή επίπλων αυτού και να κατακρατήση ταύτα μέχρι της αποπληρωμής ή της εξασφάλισεως του οφειλομένου ποσού.

(2) Εάν εντός χρονικού διαστήματος δεκατεσσάρων ημερών από της τοιαύτης κατασχέσεως ή καταλήψεως 25 δεν καταβληθώσι -

(α) τα οφειλόμενα δικαιώματα· ή

(β) αι δαπάναι αι διενεργηθείσαι συναφώς προς την κατάσχεσιν ή κατάληψιν ή κατακράτησιν του σκάφους, συνέργων, εξαρτίων ή επίπλων, η Αρχή κέ- 30 κτηται εξουσίαν να προβή εις την εκποίησην των κατασχεθέντων ή καταληφθέντων.

(3) Εκ του προϊόντος της τοιαύτης εκποιήσεως η

Αρχή δύναται να κρατήσει το ποσόν των οφειλομένων αυτή δικαιωμάτων και εξόδων, το δε υπόλοιπον, να παραδώση άμα τη απαιτήσει του, εις τον πλοιοκτήτην.

5 (4) Ανεξαρτήτως των εν τω παρόντι άρθρω διαλαμβανομένων διατάξεων, η Αρχή κέκτηται εξουσίαν να διεκδικήσει, επί δικαστηρίου, οιαδήποτε οφειλόμενα αυτή δικαιώματα ή έξοδα, ή το υπόλοιπον των οφειλομένων αυτή εφ' όσον το προΐόν προσηγηθείσης εκποιήσεως δεν επαρκεί δια να καλύψη τα σύτω οφειλόμενα τη
10 Αρχή ποσά."

Παρόμοια εξουσία δόθηκε με Αγγλικές νομοθετικές πρόνοιες σε λιμενικές αρχές.

Έχει νομολογηθεί ότι η σύλληψη και κατακράτηση πλοίου, με βάση τη νομοθετημένη εξουσία, προσομοιάζει
15 με το possessory lien - (βλ. *Mersey Docks and Harbour Board v. Hay* [1923] A.C. 345, στις σελ. 354, 355).

Στην υπόθεση *The "Sierra Nevada"* [1932] 42 Ll. L. Rep. 309, αποφασίστηκε ότι θέσμιό δικαίωμα κατακράτησης έχει την ίδια νομική ποιότητα όπως το δικαίωμα κατακρά-
20 τησης (possessory lien) του Κοινοδικαίου και στη διαταγή πώλησης του πλοίου το δικαίωμα αυτό μετατρέπεται σε προτεραιότητα στο απόθεμα που κατατίθεται στο Δικαστήριο.

Στην υπόθεση *The "Freightline One"* (1986) 1 Lloyd's
25 Rep. 266, ειπώθηκε ότι το δικαίωμα κατακράτησης πλοίου που δίδει το Άρθρο 39 του Αγγλικού Νόμου - *The Port of London Act 1968* - είναι παρόμοιο με possessory lien. Καμιά δικαστική διαταγή δεν μπορούσε να στερήσει την Αρχή Λιμένος του Λονδίνου από τα δικαιώματά της
30 με βάση το Νόμο. Είχε δικαίωμα να πληρωθεί και/ή να ικανοποιηθούν οι οφειλές - δικαιώματα που οφείλονταν πριν τη σύλληψη του πλοίου - και το Δικαστήριο μπορούσε να συμπεριλάβει την πληρωμή τους στα έξοδα τα σχετικά με τη σύλληψη, εκτίμηση και πώληση του πλοίου.

Στη σελ. 267 της παραπάνω Απόφασης ειπώθηκε:-

"(3) the right to detain a vessel given by s. 39 was similar to a possessory lien; so long as the P.L.A. retained possession of the vessel the P.L.A. would be deprived of its right of detention by a change of ownership of the vessel, but if after the vessel had left the port the vessel was sold, it would require very clear words to give the P.L.A. the right to seize and detain the vessel in respect of charges incurred by previous owners; such a right would be akin to a non-registerable maritime lien and could not have been intended by s. 39 (see p. 272, cols. 1 and 2). 5 10

Η Αρχή, εκτός εάν ασκήσει εξουσία κράτησης και πώλησης σύμφωνα με το Άρθρο 32 του Νόμου, δεν έχει προτεραιότητα από τους ενάγοντες/αιτητές, οι οποίοι είχαν ασφαλίσει το λαβείν τους με υποθήκη - (βλ. *The Charger* [1966] 3 All E.R. 117). 15

Το possessory lien διαρκεί για όσο χρόνο αυτός που το ασκεί διατηρεί την κατοχή του πλοίου και χάνεται αν αφήσει ελεύθερη την κατοχή του - (βλ., *Pennington v. Reliance Motor Works, Ltd.* [1923] 1 K.B. 127, στη σελ. 129). 20

Στο Halsbury's Laws of England, Τέταρτη Έκδοση, Τόμος 28, παράγραφος 506, αναφέρεται:-

"506. Statutory lien. Where a lien arises by virtue of statute, different considerations will arise from those arising from a common law or equitable lien because the primary question will be the meaning of the statute, ..." 25

Το Άρθρο 32 του Νόμου δεν επηρεάζει, ούτε σκοπεί να επηρεάσει δικαιώματα ιδιοκτησίας τρίτων, όπως εισηγήθηκε ο κ. Μοντάνιος. Δίδει στην Αρχή εξουσία την οποία δεν είχε με το Κοινοδίκαιο. Η εξουσία αυτή καθορίζεται από τις λέξεις που ο νομοθέτης χρησιμοποίησε. 30

Ο χρυσός κανών της ερμηνείας εφαρμόζεται χωρίς

προσδιορισμό στην παρούσα περίπτωση. Οι λέξεις "οιαδήποτε δικαιώματα" έχουν ευρεία έννοια και δεν υπάρχει στο Άρθρο κανένας περιορισμός ή προσδιορισμός τους. Η λέξη "οιαδήποτε" καλύπτει τόσο το είδος των δικαιωμάτων, όσο και το χρόνο δημιουργίας της οφειλής τους - όλα τα δικαιώματα που οφείλονται στην Αρχή με βάση το Νόμο και τους Κανονισμούς.

Δεν είναι επιτρεπτό να προσθέσουμε λέξεις περιοριστικές στο Νόμο για να περιοριστεί η εξουσία της Αρχής στα δικαιώματα που οφείλονται σε κάθε κατάπλου. Περαιτέρω τέτοια ερμηνεία θα οδηγούσε σε παράλογα αποτελέσματα.

Η Αρχή άσκησε την εξουσία της για κατάσχεση και κατακράτηση του πλοίου, με βάση το Άρθρο 32 του Νόμου. Δεν υπάρχει αμφισβήτηση για τα ποσά ή για την οφειλή. Το μόνο ζήτημα που εγείρεται είναι αν η εξουσία αυτή μπορούσε να ασκηθεί για ποσά που οφείλονταν πριν από τον τελευταίο κατάπλου. Η Αρχή δεν άσκησε ενωρίτερα, για οποιοδήποτε μέρος του ποσού των ΛΚ69.050,34, την εξουσία της με βάση το Άρθρο 32. Δεν κατακράτησε ενωρίτερα το πλοίο και το άφησε ελεύθερο, για να χάσει το δικαίωμα άσκησης της νομοθετημένης εξουσίας της. Διατηρεί προτεραιότητα για όλα τα δικαιώματα, που ανέρχονται συνολικά στο ποσό των ΛΚ73.432,31.

25 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η αίτηση αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης, δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.